

Четвъртък, 24 април 2008 г.

22. Предлага създаването на механизъм, според който признати организации за защита правата на човека и признати организации на работници и работодатели могат да представят искания за действие, които да бъдат разглеждани в определен срок от време и които биха могли да доведат до текущи ответни действия и разпоредби за преразглеждане, с цел поддържане на натиска спрямо нарушенията на правата на работниците;
23. Приканва Комисията да предостави актуална оценка на въздействието върху устойчивото развитие, особено във връзка с мерки, които може да са необходими за смекчаване на негативното въздействие върху определени групи или сектори;
24. Приканва Комисията да вземе предвид промяната в търговските модели във връзка с взаимното либерализиране и особено влиянието върху загубата на приходи от преференциите съгласно общата система за преференции, с цел да определи оптималните намаления на тарифните ставки;
25. Подчертава, че, във връзка със споразумението за свободна търговия, следва да се насърчава сътрудничество между ЕС и ССЗ, особено в области като устойчивото развитие, изменението на климата и енергийната ефективност, включително разпоредби относно енергията от възобновяеми източници и програмата Галилео;
26. Приканва двете страни да утвърдят области на засилено сътрудничество в рамките на съществуващото евро-средиземноморско партньорство и по-специално в областта на преките чуждестранни инвестиции;

Ролята на Европейския парламент

27. Очаква Договорът от Лисабон да влезе в сила преди приключване на преговорите, което ще изиска одобрението на Парламента за този вид споразумение; призовава Комисията да предостави мандата от 2001 г. за водене на преговори на разположение на Парламента;

*

* *

28. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция съответно на Съвета, Комисията, на правителствата и парламентите на държавите-членки и на държавите от ССЗ и на генералния секретар на ССЗ.

Зелена книга относно пазарните инструменти за опазването на околната среда и за целите на свързаните с това политики

P6_TA(2008)0182

Резолюция на Европейския парламент от 24 април 2008 г. относно Зелена книга относно пазарните инструменти за опазването на околната среда и за целите на свързаните с това политики (2007/2203(INI))

(2009/С 259 Е/16)

Европейският парламент,

- като взе предвид Зелената книга относно пазарните инструменти за опазването на околната среда и за целите на свързаните с това политики (СОМ(2007)0140),
- като взе предвид заключенията на председателството на Европейския съвет, проведен в Брюксел на 8 и 9 март 2007 г., включително Енергийната политика за Европа в приложение I,
- като взе предвид доклада на Европейската агенция за околна среда, озаглавен „Използване на пазара за ефективна по отношение на цената политика за околната среда“ (№ 1/2006),
- като взе предвид член 2 и член 6 от Договора за ЕО, по силата на които изискванията за защита на околната среда трябва да бъдат интегрирани в различните области на общностната политика с оглед насърчането на устойчиво за околната среда развитие на икономическите дейности,
- като взе предвид член 175 от Договора за ЕО,

Четвъртък, 24 април 2008 г.

- като взе предвид Решение № 2179/98/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 24 септември 1998 г. относно преразглеждането на програмата на Европейската общност за политика и действия във връзка с околната среда и устойчивото развитие, озаглавена „Към устойчивост“⁽¹⁾,
- като взе предвид преразглеждането на стратегията на ЕС за насърчаване на устойчивото развитие,
- като взе предвид Шестата програма за действие за околната среда,
- като взе предвид резолюциите на Европейския парламент, за градската среда⁽²⁾, за рециклирането на отпадъците⁽³⁾, за устойчивото използване на природните ресурси⁽⁴⁾ и за устойчивото използване на пестициди⁽⁵⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 15 ноември 2007 г. относно „Ограничаване на глобалното изменение на климата до 2 градуса по Целзий — пътят до конференцията в Бали относно изменението на климата и след това“⁽⁶⁾,
- като взе предвид член 45 от своя правилник,
- като взе предвид доклада на Комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните и становищата на Комисията по промишленост, изследвания и енергетика и на Комисията по икономически и парични въпроси (А6-0040/2008),

Цели на Европейския съюз, свързани с околната среда и контекст

- А. като има предвид, че данните, свързани с изменението на климата налагат енергични действия, за да се ограничи въздействието на това явление; че Европейският съвет е определил като минимална цел намаляване на емисиите на CO₂ с 20 % до 2020 г. и с 60 % до 2050 г.; че Европейският съвет е определил като цел 20 % участие на възобновяеми източници на енергия при енергопотреблението и подобряване с 20 % на енергийната ефективност до 2020 г.;
- Б. като има предвид, че Европейският парламент в гореспоменатата резолюция от 15 ноември 2007 г. подчертава, че индустриализираните страни трябва да се ангажират да намалят своите емисии с поне 30 % до 2020 г. и с 60—80 % до 2050 г. в сравнение с 1990 г.;
- В. като има предвид различните видове замърсяване и опасността от изчерпване на природните ресурси;
- Г. като има предвид увеличаване на риска от изчезване на редица животински и растителни видове и набелязаната от ЕС цел за прекратяване на загубата на биоразнообразие до 2010 г.;
- Д. като има предвид все по-нарастващото движение в ЕС, свързано с транспорта, и по-специално с транспорта на стоки, и все по-нарастващото потребление на енергия, което произтича от това;
- Е. като има предвид, че пазарните инструменти представляват важни средства за прилагане на принципа „замърсителят плаща“ и — в по-широк план — за вземане под внимание на скритата цена на производството и потреблението от гледна точка на здравето на човека и околната среда по разходно-ефективен начин;
- Ж. като има предвид силно изразените различия между държавите-членки както по отношение на данъчната политика, свързана с околната среда (която варира между 2 и 5 % от БВП), така и по отношение на използването на пазарни инструменти, и че частта от данъците, свързани с опазването на околната среда в държавите-членки намалява през последните пет години;
- З. като има предвид, че данъците върху енергията представляват средно 76 % от данъците, свързани с опазването на околната среда, а данъците върху транспорта — 21 %;

(1) ОВ L 275, 10.10.1998 г., стр. 1.

(2) Резолюция на Европейския парламент от 26 септември 2006 г. относно Тематична стратегия относно градската среда (ОВ С 306 Е, 15.12.2006 г., стр. 182).

(3) Резолюция на Европейския парламент от 13 февруари 2007 г. относно Тематична стратегия за рециклирането на отпадъци (ОВ С 287 Е, 29.11.2007 г., стр. 168).

(4) Резолюция на Европейския парламент от 25 април 2007 г. относно Тематична стратегия за устойчиво използване на природни ресурси (ОВ С 74 Е, 20.3.2008 г., стр. 660).

(5) Резолюция на Европейския парламент от 24 октомври 2007 г. относно „Тематична стратегия относно устойчивото използване на пестициди“ (Приети текстове, Р6_TA(2007)0467).

(6) Приети текстове, Р6_TA(2007)0537.

Четвъртък, 24 април 2008 г.

- И. като има предвид, че домакинствата поемат тежестта на по-голямата част от данъците, свързани с околната среда, въпреки че други икономически сектори са главните потребители на енергия, вода и транспортни услуги;
- Й. като има предвид, че реформата на вредните за околната среда субсидии може да допринесе за борбата с изменението на климата, за насърчаване на устойчиво развитие и за запазване на международната конкурентоспособност на ЕС;
- К. като има предвид, че предвижданията по отношение на глобалното въздействие на изменението на климата не трябва да водят единствено до разделянето на растежа от начините на производство и моделите на потребление, но също така и до промяна на нашия обществено-икономически модел за развитие;
- Л. като има предвид, че настоящите икономически показатели за БВП вече не са достатъчно средство за извършването на правилна оценка на социалната, икономическа и екологична действителност и не отчитат предизвиканите от човешката дейност последици върху околната среда, с които трябва да се справим; че при изчисляването на показателите за благосъстояние би следвало да се вземат предвид нови показатели, свързани с околната среда, с цел по-добро отчитане на гореспоменатите промени;

Критики към Зелената книга

1. Приветства позоваването на принципа „замърсителят плаща“, но критикува факта, че връзката му с разработването на инструменти на политиката за околната среда и с настройката на вече съществуващите, е слаба или несъществуваща; подчертава, че принципът „замърсителят плаща“ дава възможност да се определи реалната цена на продукта, като в нея се включват разходите за пречистване на замърсяването и за поправяне на шетите, нанесени от производството; изтъква, че в действителност, ако цената включва всички външни фактори, производството или продуктите, които причиняват замърсяване, са в крайна сметка по-скъпи, тъй като опазването е по-евтино от възобновяването или възстановяването;
2. Изразява съжаление от отсъствието на задълбочен анализ относно положителните страни на диференциацията между пазарните инструменти, насочени към потребителя, и тези, насочени към производителя;
3. Подчертава, че принципът „замърсителят плаща“ не може да се ограничава единствено до това да се принуждават крайните потребители, по-специално домакинствата, да плащат;
4. Критикува факта, че Зелената книга съсредоточава своето внимание основно върху атмосферното замърсяване и затоплянето на климата и до голяма степен пренебрегва другите отрицателни последици върху околната среда от производствените процеси и дистрибуторската дейност, както и от моделите на потребление;
5. Споделя становището на Европейската комисия относно разнообразието от пазарни инструменти и разликата между данъци и такси, като последните обикновено се състоят в плащане в замяна на ясно определена услуга или разход; подчертава необходимостта да се разполага както с насърчаващи, така и с възпиращи инструменти, за да се осъществят целите в областта на опазването на околната среда и здравето, както и целите на стратегията за устойчиво развитие;
6. Критикува факта, че твърде накратко е разгледан въпроса за международното измерение и че все още не са въведени мерки, целящи максималното намаляване на изкривяванията в конкуренцията между региони и промишлени сектори;

Мерки

7. Приветства Зелената книга; настоятелно призовава Комисията да развие ясна стратегия относно използването на пазарни инструменти за определяне на цената на екологичните щети и за корекция на свързани с тях пазарни недостатъци, която да включва данъчно облагане, преразглеждане на Схемата за търговия с емисии (СТЕ) на ЕС, политика в областта на търговията и технологиите;
8. Призовава Комисията, при изготвянето на стратегията си за прилагане на пазарните инструменти, да обмисли и подготви обстоен доклад относно ефективността на регулаторните инструменти в областта на околната среда, които понастоящем се прилагат от ЕС, с оглед установяване на областите, в които ще е подходящо съществуващото законодателство да се замени с пазарни инструменти;
9. Приканва Комисията да използва сравнително проучване на съществуващите пазарни инструменти, с цел да извърши оценка на тяхната ефективност и да насърчи обмена на добри практики между държавите-членки;

Четвъртък, 24 април 2008 г.

10. Приканва Европейския съюз да направи разграничаване между брутно икономическо благосъстояние на глава от населението и нетното икономическо, социално и екологично благосъстояние, в качеството на показател на действителен напредък (ТPI); във връзка с това призовава Комисията и държавите-членки да извършат по-задълбочено проучване на възможността европейският растеж да се измерва посредством „зелени“ показатели⁽¹⁾, които да отчитат загубата на благосъстояние, свързана с щетите, нанесени на околната среда;
11. Признава, че пълното включване на екологичните разходи е важно условие за създаване на справедлива конкуренция между различни видове предприятия и за увеличаване на икономическите стимули за по-чисто производство и потребление, както и за поощряване на иновацията в областта на по-чистите технологии;
12. Признава, че невключването на екологичните разходи е равностойно на субсидиране на дейности, които увреждат околната среда;
13. Посочва, че съществуването на голям брой вредни за околната среда субсидии в държавите-членки на ЕС, допринася допълнително за замърсяването и сериозно подкопава принципа „замърсителят плаща“;

Принципи

14. Изтъква, че принципът „замърсителят плаща“ е един от стълбовете на политиката в областта на околната среда на ЕС, според който се предполага, че външните фактори се включват в пазарните цени, така че те да отразяват действителните разходи от производството или от причинените на околната среда и здравето щети; отбелязва, че в повечето държави-членки трябва да се положат още много усилия за прилагането на принципа „замърсителят плаща“;
15. Отбелязва, че пазарните инструменти обхващат широк спектър от инструменти, предназначени да отговорят на специфични цели, като например разрешителни, които могат да се търгуват и са предназначени за постигане на намаляване на замърсяването (например с емисии на CO₂); данъци, свързани с околната среда, чиято цел е да променят цените и по този начин поведението на производителите и потребителите; екологични такси, предназначени да покрият разходите за екологични услуги; свързани с околната среда субсидии, предназначени да подкрепят разработването на по-чисти технологии и т.н.;
16. Признава, че пазарните инструменти за околната среда са едно от най-ефективните средства за постигане на целите, свързани с околната среда, на разумна цена; въпреки това подчертава, че подобни инструменти следва да се допълват от други мерки, като например стандарти за ефективност, цели за намаляване на емисиите и т. н.;
17. Отбелязва, че пазарните инструменти ще играят ключова роля при постигането на целта на ЕС за дял на възобновяемата енергия в размер на 20 % от общото потребление на енергия, в срок до 2020 г.;
18. Счита, че промяната в посока на устойчивото развитие и невъглеродна икономика изисква съчетаване на инструменти с възпиращ ефект (например данъци, такси) и инструменти за насърчаване (например схеми на търговия);
19. Подчертава, че разработването на комбинации от инструменти ще съдейства за оптимизирането на пазарните инструменти; в тази връзка счита, че пазарните инструменти могат да допринесат значително за постигане на целите от Лисабонския дневен ред;
20. Изразява становището, че мерките по отношение на енергията и климата, приети като част от цялостна концепция на равнище ЕС и на национално равнище трябва да бъдат приведени в съответствие с целите, съгласувани в Лисабон и Гьотеборг;
21. Изразява становището, че пазарните инструменти представляват подходящо и ефективно средство за превръщане на външните въздействия във вътрешни, и че те следва да бъдат използвани много по-често и като могат да допълнят, но не и да заменят, административните инструменти;
22. Подчертава, че прилагането на пазарни инструменти с цел да се реагира на отрицателните последици върху околната среда трябва да бъде основано на екологична ефективност; счита, че социалните последици от прилагането на пазарни инструменти биха могли да се компенсират чрез специфични мерки, като например гарантирани минимални цени, намаляване на данъчните ставки, субсидии и т. н. за домакинства с ниски доходи; също така счита за необходимо да се приемат мерки, насочени срещу прекомерното потребление;

⁽¹⁾ Екологични показатели или показатели, които взимат под внимание околната среда, като например IBED (Показател за устойчиво благополучие) или ISEW (Показател за устойчиво икономическо благополучие), ТPI (Показател за действителен напредък).

Четвъртък, 24 април 2008 г.

23. Припомня, че Директива 2003/96/ЕО на Съвета от 27 октомври 2003 г. относно реструктурирането на правната рамката на Общността за данъчно облагане на енергийните продукти и електроенергията ⁽¹⁾ („Директива за енергийно данъчно облагане“), предвижда, че при определени условия енергийното данъчно облагане може да бъде изцяло или частично заменено с алтернативни пазарни инструменти, включително, в частност СТЕ на ЕС;
24. Подчертава значимостта на данъчната политика, свързана с околната среда, за постигането на целите, свързани с опазването на околната среда;
25. Счита, че инструментите, основаващи се на общностния пазар, не могат да се ограничат до схемите за търговия с права на емисии или с квоти за емисии, както и че следва да се предвидят други възможни схеми, като например евентуално установяване на „въглероден данък“, както и намаляване на субсидиите за изкопаеми горива;
26. Подчертава, че свързаните с околната среда данъци не следва да се разглеждат предимно като средство за увеличаване на бюджетните приходи, а по-скоро като начин за избягване на вредното замърсяване и деградацията на околната среда — и по този начин за повишаване на благосъстоянието в обществото — на разумна цена; подчертава, че налагането на данъци върху отрицателните фактори, като например замърсяването, следва да се компенсира чрез намаляване на данъците върху положителните фактори, като например труда;
27. Изтъква, че независимо от изискването за единодушие по въпросите, свързани с данъчното облагане, договорите предлагат възможност за засилено сътрудничество и, също така, обръща внимание на съществуването на отворен метод на координация; следователно приканва държавите-членки да осъществяват напредък в областта на данъчното облагане, свързано с околната среда на европейско равнище, за да възпрепятстват всякакъв вид данъчен дъмпинг;
28. Отбелязва, че по-добрата координация на ЕС по отношение на данъците, свързани с околната среда, и обменът на най-добри практики ще способстват за реформата; подкрепя по-специално предложения за разрешаване на държавите-членки да намалят ставките на ДДС или да предложат данъчни кредити за енергийно ефективни продукти и енергоспестяващи материали; при все това подчертава, че държавите-членки следва самостоятелно да решат какво е подходящо за техните собствени данъчни системи;
29. Отбелязва ползите от реформите на данъците, свързани с околната среда; призовава държавите-членки да приложат такива реформи, за да намалят, наред с другото, енергийната бедност и да подпомагат нисковъглеродните технологии, енергоспестяването, енергийната ефективност и технологиите, свързани с възобновяеми енергийни източници;
30. Подкрепя занижаването на данъчното облагане, свързано с труда на национално ниво, но подчертава, че то не е свързано единствено с реформата на системата за данъчно облагане, свързано с околната среда;
31. Счита, че пригодяването на цените е едно от средствата за въздействие върху начина на производство и потребление, както и за насърчаване на потребителите да избират съответни начини на транспорт, които щадят околната среда в по-голяма степен (например, чрез намаляване на цените за обществен транспорт); счита, че всяко увеличение на цените, което се дължи на използване на пазарни инструменти, трябва да бъде предвидимо и да взема под внимание, при необходимост, специфичните особености на всяка държава-членка; при все това подчертава, че въздействието на подобна мярка може да бъде ограничено поради липсата на гъвкавост в някои сектори и сред определени групи потребители;
32. Подчертава необходимостта от точни данни относно екологичните и социални разходи, свързани с жизнения цикъл на продуктите и услугите; призовава Комисията да представи методология за оценка на подобни разходи;
33. Приветства неотдавна проведената конференция „Отгъд БВП“, организирана от Европейската комисия, Европейския парламент, ОИСР, Световния фонд за дива природа и Римския клуб, както и най-важните заключения от нея; подчертава важността от допълване на БВП чрез други показатели с цел постигане на по-балансирана оценка на благосъстоянието и напредъка в обществото и по-специално по отношение на въздействието на икономическия растеж върху състоянието на атмосферата и екосистемите;
34. Счита, че пазарните инструменти могат да спомогнат за поощряване на научните изследвания и екологичните иновации, тъй като посредством облагането с данъци на продукти и услуги, които увреждат околната среда, или чрез използването на екологични стандарти производителите биват стимулирани да инвестират в научни изследвания за по-ефективни в енергийно отношение продукти и услуги;

⁽¹⁾ ОВ L 283, 31.10.2003 г., стр. 51.

Какъв инструмент за кой от секторите?

35. Признава, че в настоящия си вид СТЕ на ЕС има прекалено тясно приложно поле спрямо многобройните източници на парникови газове и заинтересованите сектори, както и че Комисията и държавите-членки ще трябва да внесат необходимите подобрения за оптимизирането на СТЕ на ЕС в третата фаза на проекта, която започва от 2013 г.;

36. Настоятелно призовава Комисията да укрепи СТЕ на ЕС посредством постепенно затягане на ограниченията и налагането им на всички производители на емисии като основно средство за постигане на целите за намаляване на емисиите на парникови газове към 2020 г.

37. Подчертава спешната нужда от преразглеждане на СТЕ на ЕС с цел ефективно справяне с недостатъците, регистрирани по време на пробния период, включително неочакваните приходи за някои компании, причинени от активи, придобити от разпределението на безплатни квоти за CO₂ (например за големите производители на електроенергия); подчертава, че решителната подкрепа за принципа „замърсителят плаща“ в стратегията на ЕС за устойчиво развитие предполага, че СТЕ на ЕС следва да се основава върху публична разпродажба на разрешителните за емисии и върху цялостен лимит на емисиите, съответстващ на целта на ЕС за намаляване с 30 % до 2020 г., който включва значителни количествени и качествени ограничения върху ползването на кредити от проекта Механизъм за чисто развитие/Съвместно изпълнение (МЧР/СИ);

38. Подчертава в тази връзка важноста да се насърчи развитието на глобалния пазар на въглерод с цел да се постигне необходимото значително намаляване на емисиите по разходно-ефективен начин;

39. Изразява увереност, че повишеното ползване на пазарни инструменти в транспортния сектор е от особено значение за пълното вътрешно включване на екологичните и социални разходи на всички видове транспорт; по-специално счита, че ниската степен на превръщане на външните разходи във вътрешни при автомобилния транспорт оказва неблагоприятно въздействие върху конкурентоспособността на други видове транспорт, като например железопътния, и също така по отношение на насърчаването на по-ефективни и чисти технологии;

40. Приветства предложението на Комисията да включи въздухоплавателните дейности в СТЕ на ЕС, но счита че успоредните и взаимно допълващи се мерки, като например данък върху керосина и такси за емисии на NO_x, са необходими за справяне със свързаните с този сектор последствия за изменението на климата;

41. Изисква незабавно от Комисията да представи преди 2009 г. законодателен проект за намаляване на емисиите на парникови газове от страна на морския транспорт, тъй като последният не е подложен на никакво общностно или международно законодателство в това отношение;

42. Счита, че енергийното данъчно облагане следва да остане второстепенно и допълнително средство за намаляване на емисиите на парникови газове само за емисии, върху които не може, пряко или косвено, да се въздейства чрез СТЕ на ЕС;

43. Подчертава, че транспортният и строителният сектор представляват голяма част от търсенето на енергия и от емисиите на CO₂, които не са обхванати от СТЕ на ЕС;

44. Счита, че преразглеждането на Директивата за енергийно данъчно облагане следва да бъде проведено бързо и съвместно с преразглеждането на директивата относно тежкотоварните превозни средства ⁽¹⁾ („Директива за Евровинетката“), за да се избегне припокриването на мерки, преследващи една и съща цел и за да се модифицира системата за данъчно облагане, свързано с околната среда, с цел бързо да се пренасочат различните икономически сектори към отговорно спрямо околната среда поведение, наред с другото чрез превръщане на външните разходи във вътрешни;

45. Счита, че е необходимо да се направи задължително прилагането на Директивата за Евровинетката във всички държави-членки, както и тя да бъде видоизменена така, че да позволи превръщането на външните разходи във вътрешни чрез таксуване при използване на инфраструктурата, и по-конкретно на пътния транспорт; счита, че за да се избегне прехвърляне на движението към пътища, изключени от разпоредбите на Директивата за Евровинетката, същата трябва да обхване цялостната пътна мрежа;

⁽¹⁾ Директива 93/89/ЕИО на Съвета от 25 октомври 1993 г. относно прилагането от държавите-членки на данъци върху определени превозни средства за пътен транспорт на стоки и налози и такси за използване на определена инфраструктура (ОВ L 279 от 12.11.1993 г., стр. 32).

Четвъртък, 24 април 2008 г.

46. Подчертава необходимостта от прилагане на по-добри принципи за регулиране на използването на пазарни инструменти и от избягване на дублиращи се и сложни инструменти; подкрепя изменението на Директивата за енергийно данъчно облагане по такъв начин, че да се гарантира, че участниците в СТЕ на ЕС не заплащат двойно за своите емисии — веднъж чрез търговия с емисиите и втори път чрез данъчно облагане;
47. Счита, че в рамките на преразглеждането на законодателството относно облагането на енергийни продукти, минималната данъчна ставка следва да бъде увеличена в областта на транспорта с промишлено или търговско приложение; подкрепя разграничаване на облагането, което има връзка с енергийните съставки и околната среда, въз основа на равнището на емисии на CO₂;
48. Призовава Комисията и държавите-членки да направят оценка на дерогациите и освобождаването от данъци, които се съдържат в Директивата за енергийно данъчно облагане и да обсъдят кой вид източник на енергия от твърдо гориво да бъде освободен от данъчно облагане за в бъдеще, като зачитат приложното поле и духа на директивата и предотвратят двойното обременяване на операторите, което произтича от прилагането на други данъчни или търговски схеми;
49. Призовава за по-широко използване на пазарни инструменти в отделните държави-членки и в целия ЕС с оглед на постигане на целите на политиката в областта на околната среда като цяло и по-специално превръщането на външните разходи във вътрешни; освен това в тази връзка следва да се обърне внимание суверенитетът на държавите-членки в областта на фискалните въпроси да не поражда изкривявания на конкуренцията; предлага, например, използването на по-тясно свързани с пазара инструменти за насърчване на енергийна ефективност и топлоизолация на сградите;
50. Приканва държавите-членки да засилят своите насърчаващи политики за строителния сектор, за да улеснят намаляването на търсенето на енергия и на нивото на емисии на CO₂; подчертава значимостта на подкрепата за развитието на жилища с ниско или нулево потребление на енергия;
51. Предлага компенсаторни механизми, вдъхновени от протокола от Киото и в състояние да предоставят финансово стимулиране, да бъдат отворени за финансиране на дейности за подобряване енергийната ефективност в сферата на жилищното настаняване и на въглеродния баланс на градския транспорт;

Специфични инструменти и сектори

52. Счита, че реформата на вредните за околната среда субсидии не трябва да се ограничава до ОСП; счита, че в тази област, транспортният сектор, по-специално пътният транспорт, изисква специфични и решителни действия; призовава Комисията да предложи в кратки срокове пътна карта относно прогресивното, но бързо премахване на вредните за околната среда субсидии в съответствие с решението на Европейския съвет за преразглеждане на стратегията за устойчиво развитие;
53. Изразява съгласие с Комисията, че премахването на вредните за околната среда субсидии съставлява важна допълнителна мярка за постигане на устойчиво развитие и особено на целите, утвърдени от държавните и правителствени ръководители на ЕС по отношение на цялостна програма в областта на енергията и изменението на климата;
54. Очаква Комисията действително да отчете необходимостта от промени в производството, придвижването, транспорта, както и от намаляване на отпадъците, при преразглеждането на общностите насоки по отношение на държавните помощи за опазване на околната среда;
55. Напомня за общностните разпоредби по отношение на отпадъците, но изразява съжаление, че те не разглеждат проблема за обема на отпадъците в Европейския съюз; приканва Комисията и държавите-членки да обмислят създаването на законодателна рамка по отношение на данъчното облагане на отпадъците, с цел да се предотврати производството на отпадъци, както и в средносрочен план да се намали равнището на произвежданите в Съюза отпадъци;
56. Приветства съсредоточаването върху пазарните инструменти за прилагане на Рамковата директива за водите (РДВ) ⁽¹⁾ и счита за много важно включването на разходите за извличане на подпочвени води, от влошаването на качеството на водата и за водните съоръжения при ценообразуването на водата; подчертава, че РДВ може да послужи за отправна точка при дефинирането на пазарни инструменти за околната среда; настоятелно призовава Комисията да извърши проверка на прилагането в държавите-членки и да използва Общата стратегия за прилагане на РДВ и Пилотния проект за речните басейни с цел проучване и поощряване на най-добри практики; настойчиво приканва държавите-членки да засилят усилията си за правилно прилагане на РДВ и по-специално, за да гарантират, че всяко потребление на вода се подлага на икономическа оценка, която включва разходите по използването на ресурса и разходите за околната среда, като тези критерии служат в частност за основа при изчислението на цената на водата;

⁽¹⁾ Директива 2000/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2000 г. за установяване рамка за действията на Общността в областта на политиката за водите (ОВ L 327, 22.12.2000 г., стр. 1).

Четвъртък, 24 април 2008 г.

57. Приканва Комисията и държавите-членки да създадат система от данъци или такси, целяща количествено намаляване на използването на пестициди, както и използване на пестициди, които са по-малко токсични и по-малко вредни за околната среда и за здравето;
58. Счита, че налагането на занижена ставка за ДДС върху шадящите околната среда продукти следва да бъде подложено на строги правила, за да може да бъде наистина от полза за потребителите, както и да бъде придружено от допълнителни разпоредби, като екологичното етикетирание, за да се създаде система, позволяваща лесно сравняване на различни продукти;
59. Признава трудностите при изграждане на пазарни инструменти за увеличаване или поддържане на биологичното разнообразие, както и за обслужване на екосистемите и за справяне с екологични проблеми от местен характер; приканва Комисията да продължи разсъжденията си относно оценяването на разходите от загубата на биологично разнообразие и относно евентуалното използване на пазарни инструменти, като отчита задължително, че закрилата или подобряването на биологичното разнообразие в една зона не може да води до загубата на такова в друга зона, поради последствията, които това може да донесе на местно равнище;
60. В тази връзка, отбелязва с интерес схемите за търговия с квоти на емисии на NO_x и SO_2 , прилагани от някои държави-членки, като се има предвид, че подобни схеми дават възможност проблемите, причинени от този вид атмосферни замърсители, да бъдат решени по възможно най-разходно-ефективен начин; подчертава, че всякакво въвеждане на схема за търговия с емисии на NO_x и SO_2 трябва да взема под внимание местните условия на съответните емисии и да се ограничава до точно определени географски зони;
61. Призовава Комисията да предвиди, в своите инициативи, запазване на настоящите механизми, приети от държавите-членки за подпомагане развитието на възобновяемите източници на енергия; подчертава, че са необходими допълнителни оценки относно това, дали биогоривата се произвеждат по екологично устойчив начин, преди да се предоставят икономически стимули за тях;
62. Подчертава, че пазарните инструменти следва да се създават по такъв начин, че да не оказват отрицателно въздействие върху секторите от промишлеността, изложени на международна конкуренция, като например енергийно интензивните индустрии, с цел предотвратяване на загубата на продажби поради внос („изтичане“) и на възможното изместване на производството и впоследствие също така на последствията върху околната среда извън Европейския съюз;
63. Призовава Комисията да извърши проучване на възможностите за реализация на въвеждането на „карта CO_2 “ за лица и МСП, в която да се вписват потреблението на енергия и произведените парникови газове;
64. Приветства възникването на финансови инструменти в допълнение към данъчното облагане и схемите за търговия с емисии, особено нарастващата наличност на „зелени“/етични инвестиции, като „зелени“ облигации, които повишават осведомеността и създават възможност за пазарен избор за инвеститорите;
65. Признава подкрепящата роля на рисковия капитал и на инвестиционните фондове с частен капитал за инвестиране в областта на технологиите с ниско равнище на въглерод;

Международното измерение

66. Отбелязва, че на европейските икономики се падат повече от 35 % от световния пазар за търговия с екологични стоки и че европейските предприятия следователно имат добри предпоставки, за да се възползват от глобална „зелена“ икономика, и че това компенсира поне част от въздействието върху БВП;
67. Подкрепя обмислянето на инструмент за коригиране, действащ на границите, по-специално, за да се избегнат евентуални случаи на „изтичане на въглерод“, които биха могли да подкопаят задължението за намаляване на емисиите на CO_2 и за да се съхрани икономическата конкурентоспособност на Съюза; приканва Комисията да се ръководи от проведените в някои държави-членки изследвания, за да изготви доклад за Европейския парламент относно евентуалното приемане на подобен инструмент; въпреки това подчертава, че мерките за действие на границите коригиране следва да се прилагат единствено, ако усилията за постигане на споразумение за задължително намаляване на емисиите на CO_2 на международно равнище претърпят неуспех;

Четвъртък, 24 април 2008 г.

68. Счита, че за да бъде приемлив на международно равнище, този инструмент следва да вземе предвид най-добрите налични техники и да бъде благоприятен за трети страни, особено за развиващите се страни;

69. Признава, че задължителните международни критерии и ангажменти за всички сектори, изложени на рисковете на конкуренцията, биха били за предпочитане пред евентуалното приемане на гранични данъчни корекции, които да компенсират изкривяванията между търговските партньори;

*

* *

70. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, на Комисията и на правителствата и парламентите на държавите-членки.

Международни стандарти за финансова отчетност

P6_TA(2008)0183

Резолюция на Европейския парламент от 24 април 2008 г. относно международните стандарти за финансова отчетност (IFRS) и управлението на Съвета по международни счетоводни стандарти (IASB) (2006/2248(INI))

(2009/C 259 E/17)

Европейският парламент,

- като взе предвид Регламент (ЕО) № 1606/2002 на Европейския парламент и на Съвета от 19 юли 2002 г. за прилагането на международните счетоводни стандарти ⁽¹⁾,
- като взе предвид резолюция си от 4 юли 2006 г. относно последните развития и перспективите по отношение на дружественото право ⁽²⁾,
- като взе предвид първия доклад на Комисията до Европейския комитет по ценни книжа (ESC) и Парламента относно сближаването на международните стандарти за финансова отчетност и националните общоприети счетоводни принципи (GAAP) на трети страни,
- като взе предвид работния документ на службите на Комисията относно развитието на управлението в IASB (Съвет по международни счетоводни стандарти) и IASCF (Фондацията на Комитета по международни счетоводни стандарти) от юли 2007 г.,
- като взе предвид заключенията на Съвета от 10 юли 2007 г. относно управлението и финансирането на IASB и от 11 юли 2006 г. относно финансирането на Съвета по международни счетоводни стандарти,
- като взе предвид доклада на Европейската централна банка от 19 декември 2006 г., озаглавен „Оценка на счетоводните стандарти от гледна точка на финансовата стабилност“,
- като взе предвид писмото на Европейската консултативна група за финансова отчетност (EFRAG) до IASB относно проекта за международен стандарт за финансова отчетност за малките и средни предприятия (IFRS за МСП),
- като взе предвид писмата, изпратени на 3 октомври 2007 г. от председателя на неговата Комисия по икономически и парични въпроси до Комисията в отговор на консултативната с Комисията по ценните книжа и фондовите борси (SEC) на САЩ и на председателите на съответните комитети към Конгреса на Съединените щати,

⁽¹⁾ ОВ L 243, 11.9.2002 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ С 303 E, 13.12.2006 г., стр. 114.